Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

25. lipnja 2020.*

„Tužba za poništenje – Institucionalno pravo – Protokol o mjestu sjedišta institucija te određenih tijela, ureda, agencija i službi Europske unije – Europski parlament – Pojam ‚sjednica koja se odnosi na proračun' koja se održava u Strasbourgu (Francuska) – Članak 314. UFEU-a – Izvršavanje proračunske ovlasti tijekom dodatnog plenarnog zasjedanja u Bruxellesu (Belgija)"

U predmetu C-92/18,

povodom tužbe za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a, podnesene 7. veljače 2018.,

Francuska Republika, koju su zastupali E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas i B. Fodda, a zatim E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly i J.-L. Carré, u svojstvu agenata,

tužitelj,

koju podupire:

Veliko Vojvodstvo Luksemburg, koje su zastupali D. Holderer, C. Schiltz i T. Uri, a zatim C. Schiltz i T. Uri, u svojstvu agenata,

intervenijent,

protiv

Europskog parlamenta, koji zastupaju R. Crowe, U. Rösslein i S. Lucente, u svojstvu agenata,

tuženika,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: A. Arabadjiev, predsjednik vijeća, K. Lenaerts, predsjednik Suda, u svojstvu suca drugog vijeća, P. G. Xuereb, T. von Danwitz (izvjestitelj) i A. Kumin, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Hogan,

tajnik: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 16. siječnja 2020.,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

* Jezik postupka: francuski

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom tužbom Francuska Republika zahtijeva poništenje četiriju akata Europskog parlamenta o usvajanju godišnjeg proračuna Europske unije za proračunsku godinu 2018. (u daljnjem tekstu zajedno: pobijani akti), i to:

– dnevnog reda plenarne sjednice Parlamenta od 29. studenoga 2017. (dokument P8_0J (2017)11-29), u dijelu u kojem su u njega uvrštene rasprave o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna Unije za proračunsku godinu 2018.;

– dnevnog reda plenarne sjednice Parlamenta od 30. studenoga 2017. (dokument P8_0J (2017) 11-30), u dijelu u kojem je u njega uvršteno glasovanje i obrazloženje glasovanja o tom zajedničkom nacrtu;

– zakonodavne rezolucije Parlamenta od 30. studenoga 2017. (dokument P8_TA(2017)0458, P8_TA-PROV(2017)0458) o navedenom zajedničkom nacrtu i

– akta od 30. studenoga 2017. kojim je predsjednik Parlamenta proglasio da je Unijin godišnji proračun za proračunsku godinu 2018. konačno donesen.

Pravni okvir

2 Jedinim člankom točkom (a) Protokola br. 6 o mjestu sjedišta institucija te određenih tijela, ureda, agencija i službi Europske unije, koji je priložen UEU-u, UFEU-u i UEZAE-u (u daljnjem tekstu: Protokol o mjestu sjedišta institucija), predviđa se:

„Sjedište je Europskog parlamenta u Strasbourgu, gdje se održava 12 mjesečnih plenarnih sjednica, uključujući sjednicu koja se odnosi na proračun. Dodatne plenarne sjednice održavaju se u Bruxellesu. Odbori Europskog parlamenta sastaju se u Bruxellesu. Glavno tajništvo Europskog parlamenta i njegove službe ostaju u Luxembourgu.”

3 Članak 314. UFEU-a propisuje:

„Europski parlament i Vijeće, odlučujući u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom, utvrđuju godišnji proračun Unije u skladu sa sljedećim odredbama.

[…]

3. Vijeće usvaja svoje stajalište o nacrtu proračuna i prosljeđuje ga Europskom parlamentu najkasnije do 1. listopada godine koja prethodi godini izvršenja tog proračuna. […]

4. Ako u roku od četrdeset dva dana od takvog priopćenja Europski parlament:

[…]

(c) usvoji izmjene većinom svojih članova, izmijenjeni nacrt prosljeđuje se Vijeću i Komisiji. Predsjednik Europskog parlamenta, u dogovoru s predsjednikom Vijeća, odmah saziva Odbor za mirenje. […]

5. Odbor za mirenje, koji je sastavljen od članova Vijeća ili njihovih predstavnika te od jednakog broja predstavnika Europskog parlamenta, ima zadatak kvalificiranom većinom članova Vijeća ili njihovih predstavnika i većinom predstavnika Europskog parlamenta postići dogovor o zajedničkom tekstu u roku od dvadeset jednog dana od svog sazivanja, na temelju stajališta Europskog parlamenta i Vijeća.

[…]

6. Ako se u roku od dvadeset jednog dana iz stavka 5. Odbor za mirenje dogovori o zajedničkom tekstu, Europski parlament i Vijeće imaju svaki po četrnaest dana od dana postizanja tog dogovora za odobrenje zajedničkog teksta.

7. Ako u roku od četrnaest dana iz stavka 6.:

(a) i Europski parlament i Vijeće odobre zajednički tekst ili ne donesu nikakvu odluku ili ako jedna od tih institucija odobri zajednički tekst, a druga ne donese nikakvu odluku, smatra se da je proračun konačno usvojen u skladu sa zajedničkim tekstom; ili

(b) i Europski parlament, odlučujući većinom svojih članova, i Vijeće odbiju zajednički tekst, ili ako jedna od tih institucija odbije zajednički tekst, a druga ne donese nikakvu odluku, Komisija dostavlja novi nacrt proračuna; ili

[…]

(d) Europski parlament odobri zajednički tekst, a Vijeće ga odbije, Europski parlament može u roku od četrnaest dana od dana kada ga je Vijeće odbilo i odlučujući većinom svojih članova i s tri petine danih glasova odlučiti potvrditi sve ili neke izmjene iz stavka 4. točke (c). Ako izmjena Europskog parlamenta nije potvrđena, zadržava se stajalište dogovoreno u okviru Odbora za mirenje o naslovu proračuna koji je predmet izmjene. Na temelju toga smatra se da je proračun konačno usvojen.

[…]

9. Po okončanju postupka predviđenog ovim člankom, predsjednik Europskog parlamenta proglašava proračun konačno usvojenim.

10. Svaka institucija izvršava ovlasti koje su joj dodijeljene na temelju ovog članka u skladu s Ugovorima i aktima doneseni[ma] na temelju njih, a osobito oni[ma] koji se odnose na vlastita sredstva Unije i na uravnoteženost prihoda i rashoda.”

Okolnosti spora

4 Parlament je 7. listopada 2015. donio raspored svojih plenarnih sjednica za 2017. godinu predviđajući, osobito, održavanje redovnih plenarnih zasjedanja u Strasbourgu (Francuska) od 23. do 26. listopada, od 13. do 16. studenoga i od 11. do 14. prosinca 2017. te dodatnih plenarnih zasjedanja 29. i 30. studenoga 2017. u Bruxellesu (Belgija).

5 U travnju 2017. Vijeće, Parlament i Komisija utvrdili su pragmatični raspored u kojem su bili navedeni središnji datumi koje su te institucije predvidjele za različite faze proračunskog postupka za proračunsku godinu 2018. i, osobito, za eventualni postupak mirenja.

6 Komisija je 29. lipnja 2017. objavila nacrt godišnjeg proračuna Unije za proračunsku godinu 2018. Vijeće je 13. rujna 2017. Parlamentu dostavilo svoje stajalište o tom nacrtu. Nakon glasovanja u Odboru za proračun i rasprave na redovnom plenarnom zasjedanju koje se održalo u Strasbourgu od

23. do 26. listopada 2017., Parlament je 25. listopada 2017. donio zakonodavnu rezoluciju kojom je predstavio izmjene navedenog nacrta. Postupak mirenja u proračunskom postupku između Parlamenta i Vijeća započeo je 31. listopada 2017. Taj je postupak 18. studenoga 2017. doveo do dogovora o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna Unije za proračunsku godinu 2018.

7 Vijeće je 30. studenoga 2017. odobrilo zajednički nacrt godišnjeg proračuna Unije za proračunsku godinu 2018. Parlament je uvrstio raspravu i glasovanje o tom nacrtu na dnevni red dodatnog plenarnog zasjedanja održanog u Bruxellesu 29. i 30. studenoga 2017. Zakonodavnom rezolucijom od 30. studenoga 2017. Parlament je odobrio navedeni nacrt. Istog je dana predsjednik Parlamenta na plenarnoj sjednici proglasio da je proračun Unije za proračunsku godinu 2018. konačno donesen.

8 Nakon podnošenja ove tužbe, Sud je presudom od 2. listopada 2018., Francuska/Parlament (Izvršavanje proračunske ovlasti) (C-73/17, EU:C:2018:787) odbio tužbu Francuske Republike za poništenje akata koje je Parlament donio u okviru postupka u kojem je donesen proračun Unije za proračunsku godinu 2017. Nakon objave te presude, Francuska Republika na zahtjev Suda potvrdila je da ostaje pri tužbi koja se odnosi na proračun Unije za proračunsku godinu 2018.

Postupak pred Sudom i zahtjevi stranaka

9 Francuska Republika od Suda zahtijeva da:

– poništi pobijane akte;

– održi na snazi učinke akta kojim je predsjednik Parlamenta proglasio da je godišnji proračun Unije za proračunsku godinu 2018. konačno donesen sve dok se u razumnom roku od dana objave presude koju će Sud donijeti u ovom postupku taj proračun konačno ne donese aktom u skladu s Ugovorima i

– naloži Parlamentu snošenje troškova.

10 Parlament od Suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži Francuskoj Republici snošenje troškova i

– podredno, održi na snazi učinke akta kojim je predsjednik Parlamenta proglasio da je godišnji proračun Unije za proračunsku godinu 2018. konačno donesen sve dok u razumnom roku ne stupi na snagu novi akt koji će ga zamijeniti.

11 Odlukom predsjednika Suda od 26. travnja 2019., Velikom Vojvodstvu Luksemburgu odobrena je intervencija u potporu Francuskoj Republici.

O tužbi

Argumentacija stranaka

12 Francuska Republika, koju podupire Veliko Vojvodstvo Luksemburg, ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijanim aktima povrijeđen Protokol o mjestu sjedišta institucija. U skladu s jedinim člankom točkom (a) tog protokola, Parlament je obvezan izvršavati proračunske ovlasti koje su mu dodijeljene člankom 314. stavcima 5., 6. i 9. UFEU-a načelno u cijelosti tijekom redovnih plenarnih sjednica koje se održavaju u Strasbourgu. U ovom je slučaju ta institucija prekršila nužno

usklađivanje zahtjeva koji proizlaze iz tih članaka uvrstivši rasprave i glasovanje o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna Unije za proračunsku godinu 2018., u skladu s člankom 314. stavkom 6. UFEU-a, na dnevni red dodatnog plenarnog zasjedanja koje se održalo u Bruxellesu 29. i 30. studenoga 2017. te proglasivši aktom predsjednika Parlamenta na temelju članka 314. stavka 9. UFEU-a konačno usvajanje proračuna tijekom istog dodatnog plenarnog zasjedanja.

13 U tom pogledu, Francuska Republika tvrdi da je Parlament počinio pogrešku u ocjeni time što je utvrdio, a zatim i održao svoj raspored redovnih plenarnih sjednica za 2017. godinu, tako da se o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna za proračunsku godinu 2018. u roku predviđenom u članku 314. stavku 6. UFEU-a mogao izjasniti samo na dodatnom plenarnom zasjedanju spomenutom u prethodnoj točki, koje se održalo u Bruxellesu, a ne na redovnom plenarnom zasjedanju u Strasbourgu.

14 Francuska Republika smatra da je moguće predvidjeti datum dogovora koji se postiže tijekom postupka mirenja. U tom pogledu najprije ističe da se u praksi glasovanje o nacrtu proračuna, predviđeno člankom 314. stavkom 4. UFEU-a, uvijek provodi tijekom drugog redovnog plenarnog zasjedanja u listopadu, nazvanog „listopadska sjednica II”. Nadalje, ta država članica tvrdi da se od stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona sustavno provodio postupak mirenja. Naposljetku, dodaje da u vrlo vjerojatnom slučaju provedbe takvog postupka do eventualnog dogovora o mirenju najvjerojatnije dolazi u posljednjim danima razdoblja mirenja, predviđenog člankom 314. stavkom 5. UFEU-a. U tim okolnostima, Francuska Republika smatra da je Parlament dužan planirati redovno plenarno zasjedanje u studenome u četvrtom ili petom tjednu nakon „listopadske sjednice II”, s obzirom na to da se takvim planiranjem maksimalno povećava vjerojatnost da će se ta institucija moći izjasniti o zajedničkom nacrtu proračuna tijekom redovnog plenarnog zasjedanja koje se održava u Strasbourgu, u roku od četrnaest dana, predviđenom u članku 314. stavku 6. UFEU-a. Međutim, u ovom je slučaju navedena institucija predvidjela redovno plenarno zasjedanje u studenome 2017. za treći tjedan nakon „listopadske sjednice II” 2017., zbog čega nije mogla izvršavati svoje proračunske ovlasti u Strasbourgu, u skladu s člankom 314. stavcima 6., 7. i 9. UFEU-a.

15 U svakom slučaju, Francuska Republika tvrdi da je Parlament mogao izmijeniti raspored redovnih plenarnih zasjedanja nakon utvrđenja pragmatičnog rasporeda kojim institucije sporazumno odlučuju o odvijanju proračunskog postupka. Nakon što je utvrdio potonji raspored, Parlament je potvrdio datume tijekom kojih će se odvijati postupak mirenja, kao i datume sastanaka Odbora za mirenje, u vrlo vjerojatnom slučaju da bi nakon „listopadske sjednice II” takav postupak bio proveden.

16 Parlament tvrdi da nije počinio pogrešku u ocjeni kada je svoje proračunske ovlasti na temelju članka 314. stavaka 6., 7. i 9. UFEU-a izvršavao tijekom dodatnog plenarnog zasjedanja održanog 29. i 30. studenoga 2017. Uzimajući u obzir nepredvidive okolnosti svojstvene proračunskom postupku, u trenutku utvrđivanja rasporeda plenarnih sjednica za 2017. godinu u načelu su bili neizvjesni i provedba postupka mirenja i datum pokretanja te, u slučaju dogovora o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna, završetka tog postupka mirenja.

Ocjena Suda

17 Parlament je, kao što to potvrđuje članak 314. stavak 10. UFEU-a, obvezan izvršavati proračunske ovlasti koje su mu dodijeljene u skladu s Ugovorima i aktima donesenim na temelju njih.

18 Kao prvo, ta institucija mora poštovati Protokol o mjestu sjedišta institucija, koji je, prema članku 51. UEU-a, sastavni dio Ugovorâ. Točkom (a) jedinog članka tog protokola određuje se da je „[s]jedište […] Europskog parlamenta u Strasbourgu, gdje se održava 12 mjesečnih plenarnih sjednica, uključujući sjednicu koja se odnosi na proračun”.

19 U tom pogledu, Sud je u točkama 32., 35. i 37. presude od 2. listopada 2018., Francuska/Parlament (Izvršavanje proračunske ovlasti) (C-73/17, EU:C:2018:787) presudio da se, u nedostatku pojašnjenja u jedinom članku točki (a) tog protokola, riječi „sjednica koja se odnosi na proračun" smatraju upućivanjem na sva plenarna zasjedanja na kojima Parlament izvršava svoje proračunske ovlasti i na sve akte koje ta institucija donosi u tu svrhu. Naime, izvršavanje proračunske nadležnosti Parlamenta na plenarnoj sjednici predstavlja ključan trenutak u demokratskom životu Unije i posebno zahtijeva javnu raspravu na plenarnoj sjednici, čime se omogućuje građanima Unije da se upoznaju s različitim političkim orijentacijama koje se izražavaju te, posljedično, formiraju političko mišljenje o djelovanju Unije. Usto, transparentnost parlamentarne rasprave na plenarnoj sjednici može ojačati demokratski legitimitet proračunskog postupka u pogledu građana Unije i vjerodostojnosti njezina djelovanja. U tim okolnostima, izraz „sjednica koja se odnosi na proračun" iz točke (a) jedinog članka Protokola o mjestu sjedišta institucija ne obuhvaća samo redovna plenarna zasjedanja na kojima se razmatra nacrt proračuna u prvom čitanju na temelju članka 314. stavka 4. UFEU-a, nego i drugo čitanje, na temelju članka 314. stavka 6. tog Ugovora, kojim se na plenarnom zasjedanju osigurava javna rasprava i glasovanje o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna proizišlog iz postupka mirenja.

20 Kao drugo, Parlament je obvezan poštovati zahtjeve članka 314. UFEU-a, prema kojima svoje proračunske ovlasti treba izvršavati na plenarnom zasjedanju. Rokovi propisani tom odredbom nastoje osigurati usvajanje godišnjeg proračuna Unije prije kraja godine koja prethodi dotičnoj proračunskoj godini, a njihovo nepoštovanje može, ovisno o slučaju, dovesti do primjene članka 315. UFEU-a, koji se odnosi na privremeni proračun (presuda od 2. listopada 2018., Francuska/Parlament (Izvršavanje proračunske ovlasti), C-73/17, EU:C:2018:787, t. 38.).

21 Ako izostane rasprava i glasovanje Parlamenta o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna u roku od četrnaest dana, utvrđenom u članku 314. stavku 6. UFEU-a, taj nacrt može donijeti sâmo Vijeće, u skladu s uvjetima predviđenima u stavku 7. točki (a) tog članka. Međutim, posebno je važno za transparentnost i demokratski legitimitet djelovanja Unije, koji se očituju kroz postupak donošenja godišnjeg proračuna, da Parlament izvršava ovlast koju ima na temelju članka 314. stavka 6. UFEU-a i da na plenarnom zasjedanju donese odluku o zajedničkom nacrtu (presuda od 2. listopada 2018., Francuska/Parlament (Izvršavanje proračunske ovlasti), C-73/17, EU:C:2018:787, t. 40.).

22 Kao treće, budući da jedini članak točka (a) Protokola o mjestu sjedišta institucija i članak 314. UFEU-a imaju istu pravnu snagu, zahtjevi koji proizlaze iz prve od tih odredbi ne mogu kao takvi imati prednost pred onima iz druge i obrnuto. Oni se u svakom pojedinom slučaju moraju primjenjivati uz poštovanje nužnog usklađivanja tih zahtjeva i pravedne ravnoteže među njima (presuda od 2. listopada 2018., Francuska/Parlament (Izvršavanje proračunske ovlasti), C-73/17, EU:C:2018:787, t. 42.).

23 Osim toga, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je Protokol o mjestu sjedišta institucija uređen obostranim poštovanjem odgovarajućih ovlasti država članica i Parlamenta kao i uzajamnom dužnošću lojalne suradnje (presuda od 2. listopada 2018., Francuska/Parlament (Izvršavanje proračunske ovlasti), C-73/17, EU:C:2018:787, t. 43. i navedena sudska praksa).

24 Dakle, Parlament je obvezan izvršavati svoje proračunske ovlasti tijekom redovnog plenarnog zasjedanja koje se održava u Strasbourgu, pri čemu ta obveza koja proizlazi iz jedinog članka točke (a) Protokola o mjestu sjedišta institucija ipak ne predstavlja prepreku tomu da se o godišnjem proračunu raspravlja i glasuje na dodatnim plenarnim zasjedanjima u Bruxellesu, ako je to nužno zbog zahtjeva vezanih uz pravilno odvijanje proračunskog postupka, kako je predviđeno člankom 314. UFEU-a. Odvijanje tog postupka koje bi se apsolutno temeljilo na poštovanju jedinog članka točke (a) tog protokola, a na štetu potpunog sudjelovanja Parlamenta u navedenom postupku, ne bi bilo u skladu s potrebom usklađenosti zahtjeva koji proizlaze iz tih odredaba, na što se podsjeća u točki 22. ove presude (presuda od 2. listopada 2018., Francuska/Parlament (Izvršavanje proračunske ovlasti), C-73/17, EU:C:2018:787, t. 44.).

25 Kad je riječ o sudskom nadzoru poštovanja zahtjeva koji proizlaze iz točaka 22. do 24. ove presude, Sud je u točki 45. presude od 2. listopada 2018., Francuska/Parlament (Izvršavanje proračunske ovlasti) (C-73/17, EU:C:2018:787) istaknuo da Parlament prilikom usklađivanja zahtjeva jedinog članka točke (a) Protokola o mjestu sjedišta institucija i članka 314. UFEU-a ima diskrecijsku ovlast koja proizlazi iz zahtjeva u vezi s urednim odvijanjem proračunskog postupka. Stoga se sudski nadzor odnosi na pitanje je li Parlament prilikom izvršavanja dijela svojih proračunskih ovlasti u dodatnom plenarnom zasjedanju počinio pogreške u ocjeni.

26 Upravo s obzirom na ta razmatranja treba ispitati poštuju li pobijani akti nužno usklađenje zahtjeva koji proizlaze, s jedne strane, iz jedinog članka točke (a) Protokola o mjestu sjedišta institucija i, s druge strane, iz članka 314. UFEU-a.

27 U tom pogledu, iako Francuska Republika priznaje da je, u okviru utvrđenom rasporedom redovnih plenarnih zasjedanja za 2017. godinu, dodatno plenarno zasjedanje koje se održalo u Bruxellesu 29. i 30. studenoga 2017. predstavljalo jedinu mogućnost za to da se Parlament izjasni o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna za proračunsku godinu 2018. u roku predviđenom u članku 314. stavku 6. UFEU-a, ona tvrdi, uz potporu Velikog Vojvodstva Luksemburga, da je Parlament pri planiranju tog parlamentarnog rasporeda počinio pogrešku u ocjeni. Prema mišljenju tih država članica, navedeni raspored bilo je moguće urediti na način da se omogući rasprava i glasovanje o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna Unije za proračunsku godinu 2018. u Strasbourgu uz poštovanje tog roka. Naime, mogućnost takvog uređenja ili čak izmjene rasporeda redovnih plenarnih zasjedanja za 2017. godinu postojala je i prilikom utvrđivanja tog rasporeda 7. listopada 2015. i nakon utvrđenja pragmatičnog rasporeda u travnju 2017.

28 Kao prvo, kad je riječ o utvrđenju parlamentarnog rasporeda za 2017. godinu, do kojeg je došlo 7. listopada 2015., argumentacija Francuske Republike, koju podupire Veliko Vojvodstvo Luksemburg, temelji se na pretpostavci prema kojoj je datum na koji je Odbor za mirenje postigao dogovor o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna bio razumno predvidiv za Parlament u trenutku utvrđivanja tog rasporeda.

29 Međutim, Sud je takvu pretpostavku već odbio, presudivši u točki 50. presude od 2. listopada 2018., Francuska/Parlament (Izvršavanje proračunske ovlasti) (C-73/17, EU:C:2018:787) da je prilikom određivanja rasporeda redovnih plenarnih zasjedanja načelno bilo neizvjesno hoće li se provesti postupak mirenja, kao što je bio neizvjestan i datum na koji će se taj postupak pokrenuti i, u slučaju dogovora o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna, završiti.

30 Nijedan od elemenata koje su istaknuli Francuska Republika i Veliko Vojvodstvo Luksemburg ne može dovesti u pitanje razmatranja o nepredvidivim okolnostima svojstvenima proračunskom postupku, na kojima se temelji sudska praksa navedena u prethodnoj točki.

31 Usto, argumentacija tih država članica prema kojoj Parlament mora planirati redovno plenarno zasjedanje u studenome bilo u četvrtom bilo u petom tjednu nakon „listopadske sjednice II” nužno podrazumijeva da ta institucija u tu svrhu raspolaže diskrecijskom ovlašću. Konkretno, u dijelu u kojem se Francuska Republika poziva na utvrđenje da se takvim planiranjem „maksimalno povećava vjerojatnost” rasprave i glasovanja o zajedničkom nacrtu proračuna tijekom redovnog plenarnog zasjedanja u Strasbourgu, ona u biti priznaje da se takvim planiranjem ne može osigurati da će se ta rasprava i to glasovanje doista provesti u Strasbourgu i stoga potvrđuje da se planiranjem parlamentarnog rasporeda ne mogu otkloniti nepredvidive okolnosti svojstvene proračunskom postupku.

32 Prema tome, valja smatrati da se Parlament zadržao u granicama diskrecijske ovlasti navedene u točki 25. ove presude kada je 7. listopada 2015. utvrdio raspored redovnih plenarnih zasjedanja za 2017. godinu.

33 Kao drugo, Francuska Republika prigovara Parlamentu što taj raspored nije izmijenio nakon što je u travnju 2017. utvrđen pragmatični raspored za proračunski postupak za proračunsku godinu 2018., s obzirom na to da je taj pragmatični raspored potvrdio datume postupka mirenja, u vrlo vjerojatnom slučaju njegove provedbe.

34 U navedenom pragmatičnom rasporedu bili su utvrđeni datumi koje su Vijeće, Parlament i Komisija u travnju 2017. predvidjeli za proračunski postupak za proračunsku godinu 2018. i, osobito, za eventualni postupak mirenja, bez obzira na mogućnost da bi nepredvidive okolnosti svojstvene proračunskom postupku mogle spriječiti te institucije da poštuju predviđene datume.

35 Kad je riječ o tim nepredvidivim okolnostima, Parlament je istaknuo, a da mu pritom nitko nije proturječio, da je ishod razdoblja mirenja neizvjestan, kao što to osobito proizlazi iz okolnosti da je to razdoblje isteklo bez dogovora u trima od pet postupaka koji su okončani u okviru uređenja iz članka 314. UFEU-a prije utvrđivanja parlamentarnog rasporeda za 2017. godinu, tako da je godišnji proračun Unije mogao biti donesen tek u prosincu godine koja prethodi predmetnoj proračunskoj godini u tim trima postupcima. Usto, u odgovoru na pitanje koje je Sud postavio na raspravi Parlament je pojasnio, što također nije bilo osporeno, da se točan početak razdoblja mirenja može odrediti tek u posljednjem trenutku, s obzirom na ažurirane rasporede Parlamenta, Vijeća i Komisije.

36 Stoga je, nakon što je u travnju 2017. utvrđen pragmatični raspored za proračunski postupak za proračunsku godinu 2018., odgovor na pitanje bi li i na koji datum Odbor za mirenje stvarno mogao postići dogovor o mirenju i dalje bio neizvjestan.

37 U tim okolnostima, Parlament nije počinio ni pogrešku u ocjeni time što je zadržao raspored redovnih plenarnih zasjedanja za 2017. godinu nakon utvrđenja pragmatičnog rasporeda u travnju iste godine.

38 Slijedom toga, pobijani akti ne sadržavaju pogrešku u ocjeni na koju se poziva Francuska Republika.

39 S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja odbiti jedini tužbeni razlog Francuske Republike i, slijedom toga, odbiti tužbu.

Troškovi

40 Sukladno članku 138. stavku 1. Poslovnika Suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da je Parlament zatražio da se Francuskoj Republici naloži snošenje troškova te da ona nije uspjela u postupku, treba joj naložiti da, uz vlastite troškove, snosi i troškove Parlamenta. Primjenom članka 140. stavka 1. istog Poslovnika, Veliko Vojvodstvo Luksemburg kao intervenijent u sporu snosi svoje troškove.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Tužba se odbija.**

2. **Francuskoj Republici nalaže se da, uz vlastite troškove, snosi i troškove Europskog parlamenta.**

3. **Veliko Vojvodstvo Luksemburg snosi vlastite troškove.**

Potpisi